

Dat was Pim Gras, dit is H III, NOS Jazz, Mdr. ^(producer) NOS Jazzgeschiedenis, deel 76. In de vorige aflevering hoorden we dat John Hammond al in januari 1937 musicus uit de Count Basie Band gebruikte in door Teddy Wilson voor de grammofoonplaat geleide groepen waarbij Billie Holiday zong.

Weer door manoeuvres van John Hammond werd Billie Holiday in maart '37 als vaste zangeres aan de Count Basie Band verbonden, naast zanger Jimmy Rushing dus. Toen de band rond diezelfde tijd in Cincinnati speelde verliet eerste altsaxofonist Caughy Roberts het orkest, (hij had in die functie nooit echt voldaan), en een plaatselijke orkestleider viel voor hem in: Earle Warren. In april werd hij voor vast aangehouden als eerste altist, en dit was daardoor de bezetting geworden van Count Basie and his Orchestra. 3 trompetten: Buck Clayton, Ed Lewis en Bobby Moore. 2 trombones: Dan Minor en George Hunt. 4 saxofoons: Earle Warren-eerste, Jack Washington-tweede alt, Lester Young-eerste, Hersche Evans-tweede tenor. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Walter Page-bas, Jo Jones-drums. Juni 1937 speelde de band in de vermaardste danszaal van de States, de Savoy Ballroom aan Lenox Avenue in Harlem, New York, en de directe radio-uitzending van de 30ste is bewaard gebleven. Die hoort u nu.

plaat

Count Basie a/h Orchestra:

-Sagapan 6903-

- Moten Swing (Moten) - 0:19
- Shout and feel it (Basie)-2:12
- The you and me that used to be (Wrubel, Bullock) - 3:32
- The Count steps in (Basie) - 2:30
- They can't take that away from me (Gershwin) - 3:16
- I'll always be in love with you (Green, Ruby, Steph) - 2:59
- When my dreamboat comes home (Friend, Franklin) - 2:29
- Swing brother, swing (Raymond, Bishop, Williams) - 1:58
- Bugle blues (Basie) - 5:25

(25:12)

Count Basie and his Orchestra, 30 juni 1937 via live radio vanuit de Savoy Ballroom in Harlem. Als 'radio theme' hoorde u "Moten Swing", daarna "Shout and feel it" van Count Basie, met Buck Clayton-trompet, Herschel Evans-tenorsaxofoon, daarna wat al gauw de 'All American Rhythm Section' genoemd zou worden -Basie, Green, Page en Jones-, Jimmy Rushing zong in "The you and me that used to be", waarbij de omroeper 'you' en 'me' verwisselde en de vocale solist in het geheel niet aan- of afkondigde. Lester Young op tenor-saxofoon in dit stuk, Buck Clayton was de trompetsolist. Volgde "The Count steps in" van Basie, met weer Lester Young en Buck Clayton, ook de altsaxofoon van Earle Warren. Dan de ritme-sectie waarna drummer Jo Jones.

trombonist
Dan Minor
Trompettist
Buck Clayton
speelden
dat 3
saxofoons in t
ensemble.

"They can't take that away from me" werd gezongen door Billie Holiday die de song ~~na~~ 1 april op de plaat had gezet, maar desondanks net als Rushing niet door de omroeper genoemd werd. Buck Clayton of Ed Lewis speelde trompet. "I'll always be in love with you" had solistische bijdragen van Buck Clayton en Lester Young, na "When my dreamboat comes home" werd Jimmy Rushing nu tenminste AFgekondigd: James Rushing. De omroeper liet weer volledig verstek gaan bij "Swing brother, swing", waarin Billie Holiday hier en daar de tekst aanpaste: "Send me - " en "Swing me, Count". Tenslotte "Bugle blues" met ^{Ed Lewis}~~Buck Clayton~~-trompet, Herschel Evans-tenorsaxofoon, Dan Minor-trombone, Earle Warren-alt saxofoon, Buck Clayton ^{Trompet}~~tenorsaxofoon~~, Lester Young-tenorsaxofoon, George Hunt-trombone, en weer Buck Clayton, nu over een eindeloos eind, een 'vamp' zoals dat ~~minstens~~ nog steeds genoemd wordt. Dit is het eind van deel 76 in de NOS Jazzgeschiedenis, M&R.

0 0 0 0 0